

DOSAR NR. 6681/2/2014

ROMANIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ NR. 691

Ședința publică de la 11 martie 2015

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE: CORINA PODARU

GREFIER: MIHAELA BĂLĂ

Pe rol se află soluționarea cererii de chemare în judecată formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII în contradictoriu cu pârâtul VASILE VOICULESCU IULIAN, având ca obiect „constatarea calității de lucrător/colaborator al securității (OUG nr. 24/2008)”.

La apelul nominal făcut în ședința publică răspund reclamantul, prin consilier juridic, în baza delegației la dosar, și pârâtul, prin avocat, în baza împuternicirii avocațiale aflate la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Se face referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care,

Nefiind cereri prealabile, Curtea acordă cuvântul asupra propunerii de probe.

Reclamantul, prin consilier juridic, propune proba cu înscrisurile depuse la dosar.

Pârâtul, prin avocat, solicită proba cu înscrisuri

Curtea, în temeiul art. 258 raportat la art. 255 din Codul de procedură civilă, încuviințează părților proba cu înscrisurile depuse la dosar.

Nemaifiind alte cereri de formulat, excepții de invocat sau probe de administrat, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în dezbateri asupra fondului.

Reclamantul, prin consilier juridic, solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată, având în vedere că sunt îndeplinite cele două condiții prevăzute de art. 2 lit. a din OUG nr. 24/2008. Astfel cum rezultă din probele administrate în cauză, prin notele informative furnizate organelor de securitate, pârâtul a relatat despre persoane care audiau postul Europa Liberă. Faptul că audia emisiuni religioase sau muzică nu prezintă relevanță, având în vedere că organele de securitate monitorizau toate persoane care audiau postul Europa Liberă, care era interzis în acea perioadă datorită știrilor îndreptate în mod evident împotriva oponenților regimului. Se avea în vedere că persoanele care audiau acest post considerau că regimul comunist este un regim totalitar și dictatorial. Într-o altă notă informativă, pârâtul a relatat despre o altă persoană care comenta bancuri cu conținut tendențios la adresa organelor de partid și de stat. Poziția regimului comunist era în sensul că aceste comentarii sunt de fapt o manifestare îndreptată împotriva politicii sale. Ofițerul de caz recomanda verificări asupra persoanei respective. Prin urmare, este îndeplinită atât condiția cu privire la relatarea informațiilor cu privire la atitudini și manifestări anticomuniste, cât și condiția cu privire la încălcarea dreptului la viața privată și a dreptului la exprimarea opiniilor și a libertății de gândire.

Pârâtul, prin avocat, solicită respingerea acțiunii pentru motivele arătate în notele scrise pe care le depune la dosar. Susține că prezintă relevanță pentru determinarea calității de colaborator al Securității, nu semnarea unui angajament, întreprinderea anumitor acte cu intenția de a încălca drepturilor cetățenilor. Solicită să se aibă în vedere că în speță nu s-a acționat cu intenție. De asemenea, solicită să se reține prevederile art. 1352 din Codul civilă, care stabilește faptul că responsabilitatea este înlăturată prin fapta victimei. Persoana împotriva căreia este manifestată o atitudine care o pune în pericol nu este obligată să aibă în vedere mai mult interesele altuia decât pe ale sale. Prin urmare, informațiile nu au fost furnizate cu intenția de a aduce încălcări ale drepturilor și nici nu erau împotriva statului. În plus, prin înscrisurile depuse la dosar se recunoaște faptul că informațiile furnizate de pârât nu au fost apreciate ca fiind utile.

Instanța reține cauza în pronunțare.

CURTEA,

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Curții de Apel București – Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal sub nr. 6681/2/2014, reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, în contradictoriu cu pârâtul VASILE VOICULESCU IULIAN, a solicitat instanței să aprecieze asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe pârât, născut la data de 11.07.1956, în Galați, fiul lui Ion și Mariana, domiciliat în localitatea Brănești, str. județul Dâmbovița.

Reclamantul a arătat că prin cererea nr. P 7031/10/25.05.2010, adresată C.N.S.A.S. de către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, s-a solicitat, în temeiul prevederilor Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, verificarea, sub aspectul posibilei calități de lucrător sau de colaborator al Securității, a domnului VASILE VOICULESCU Iulian, deținător al Titlului de Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989.

A susținut că pârâtul este titularul dosarului fond rețea nr. R 231538 (cotă C.N.S.A.S.), iar potrivit documentelor identificate în dosarul anterior menționat, pârâtul a fost recrutat în anul 1978, pe când era student la Facultatea de învățământ Pedagogic Galați, pentru supravegherea informativă a unor colegi semnați cu diverse manifestări ostile.

Reclamantul a arătat că la data de 06.08.1978, pârâtul a semnat un Angajament, iar numele conspirativ atribuit a fost „VICTOR”.

De asemenea, a arătat că pârâtul este și titularul dosarului fond rețea nr. 213019 (cotă C.N.S.A.S.), dosar ce descrie cea de-a doua perioadă de colaborare cu Securitatea a acestuia. A arătat că, fiind profesor în municipiul Târgoviște, pârâtul a fost recrutat din nou în anul 1980, pentru depistarea tinerilor de pe raza orașului cu preocupări de trecere frauduloasă a frontierei sau de rămânere ilegală în străinătate (pe linia problemei „EVAZIUNE”); în 1981, s-a transferat la școala generală din corn. Brănești, fiind preluat în legătură de ofițerul care răspundea de această comună și folosit pentru acoperirea informativă în cadrul unității de învățământ și a formației corale „Cântarea Brănișteană”,

în care activa, formație ce a efectuat mai multe turnee peste graniță. Din 1985, titularul s-a angajat în cadrul Policlinicii Balneare Pucioasa, fiind folosit și în Problema „SĂNĂTATE”, apoi în Problema „F.A.” („FĂRĂ ANTECEDENTE”). În acest ultim dosar, există un nou Angajament semnat de către titular, prin care acesta a preluat numele conspirativ „VICTOR”.

Reclamantul a arătat că interpretarea teleologică a prevederilor art. 2 lit b, duce la concluzia că legiuitorul a urmărit să atribuie calitatea de colaborator al Securității, persoanelor care, prin denunțurile lor, nu au menajat interesele celor deținuți, deși puteau, și mai mult, desconsiderarea acestor interese nu este compatibilă cu principiile moralei publice. Pentru argumentele expuse, apreciază că prima condiție impusă de legiuitor în constatarea calității de colaborator, este asigurată.

În ceea ce privește a doua condiție, reclamantul a susținut că informațiile furnizate de pârât au vizat îngrădirea dreptului la viață privată, prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice.

În drept, reclamantul a invocat dispozițiile art. 3 lit. z, art. 2 lit. b), art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1, ale Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, coroborate cu art. 31 alin. 2 și art. 35 alin. 5, lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și dispozițiile art. 194 al Codului de Procedură Civilă.

Pârâtul Vasile Voiculescu Iulian a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea ca nefondată a cererii de chemare în judecată.

A arătat că în conformitate cu dispozițiile art 2 din OUG 24/2008, nu a deținut niciodată calitatea de lucrator al securității.

A susținut că a fost obligat să semneze un angajament cu organele securității în perioada studenției, mai exact în anul 1978, sub amenințarea de a fi exclus din facultate, ca urmare a unei așa-zise activități de procurare și comercializare de reviste pornografice.

A menționat că a avut o sora plecată în străinătate, motiv pentru care atât el cât și familia sa ar fi avut de suferit în cazul în care ar fi refuzat semnarea acelui angajament, iar așa zisa comercializare a materialelor pornografice nu reprezintă decât un fals motiv pentru obligarea sa la semnarea respectivului angajament.

Pârâtul a precizat că în perioada facultății, a încercat să convingă organele de Securitate de dorința sa de a-și respecta angajamentul asumat, fără însă a procura informații despre vreo persoană și încercând să repetă practic lucruri pe care le știa toată lumea.

Ulterior nu i s-a permis să abandoneze acel angajament, nici după angajare, sub amenințarea unor represii împotriva mea și a familiei mele.

În privința celor două cazuri la care se face referire în cererea de chemare în judecată, pârâtul a arătat că acele informații, hilare de altfel și care nu au atras nicio repercusiune împotriva persoanelor vizate au fost consemnate în scopul exclusiv de a apărea o activitate minimă în rapoartele întocmite de persoanele care îl supravegheau întrucât lipsa sa de colaborare și neseriozitatea le ridicaseră suspiciuni persoanelor care îl supravegheau îndeaproape.

A menționat ca specific profesiei sale - ghid turistic, instructor de sky era privita ca o oportunitate valoroasa de obținere a informațiilor pe care le urmăreau, mai ales în relația cu străinii care veneau în România. În alta ordine de idei, i s-a transmis ca el însuși este supravegheat și ca li se raportează în permanenta aspecte legate de conduita sa.

Pârâtul a arătat că, încercând să observe ce era nerelevant pentru supraveghetorii săi, în situațiile în care presiunile erau accentuate și i se ceruse să dezvăluie informații despre apropiatii săi, a reprodus informațiile inofensive - ascultarea slujbei religioase la Radio Europa Libera și un banc spus de un apropiat în public. Ambele manifestări ale apropiatilor săi erau făcute în public, astfel încât supraveghetorii săi puteau și chiar auzeau aceste informații fără să fie necesar să le furnizeze.

A precizat că niciuna dintre persoanele la care se face referire în cererea de chemare în judecată nu a avut în fapt de suferit și nu a avut vreun motiv să conștientizeze o îngrădire a dreptului de exprimare, întrucât nu au suferit nici un fel de consecințe ca urmare a informațiilor oferite și nici altfel.

A menționat că niciodată nu și-a pus locuința la dispoziția agenților de miliție sau altor organisme pentru a asigura filajul sau urmărirea unei persoane. Nu a încercat să provoace vreo confesiune din partea vreunei persoane pentru ca ulterior să utilizeze acele informații pentru a construi capete de acuzare împotriva persoanei respective.

Adevărata persoana vizată de Securitate și ale cărei drepturi erau îngrădite erau el și familia sa.

Pârâtul a mai arătat că persoanele la care se face referire nu au fost supuse unui regim special represiv, deosebit față de restul cetățenilor, ci represiunea sau mai degrabă percepția represiunii era un fenomen general.

Ceea ce sancționează OUG 24/2008 drept politică politică nu este starea generală de represiune, ci acte de represiune efectivă, îndreptate împotriva anumitor persoane, nu împotriva societății în general.

În drept, a invocat dispozițiile OUG 24/2008, dispozițiile art 205 Cod proc. civ. și orice alte dispoziții aplicabile în cauză.

Reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a formulat răspuns la întâmpinare

În ceea ce privește susținerea pârâtului privind obligarea sa de a colabora cu Securitate, reclamantul a arătat nu reprezintă un motiv de exceptare a aplicării dispozițiilor art. 2 lit. b., singura persoană exceptată fiind „persoana care a furnizat informații cuprinse în declarații, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată și condamnată,

A arătat că standardul impus de legiuitor pentru constatarea calității de colaborator al Securității a fost nu numai îndeplinit, ci și depășit, iar încălcarea dreptului la viață privată nu este numai potențială, ci este efectivă, datorită efectelor produse ca urmare a furnizării informațiilor citate anterior.

Pe cale de consecință, raportat la prevederile legale în materie, apărările pârâtului nu se susțin.

De asemenea, apreciază că este îndeplinită cu prisosință condiția vizării îngrădirii unor drepturi fundamentale, în sensul că pârâtul îi expunea pe cei denunțați unor noi acțiuni de verificare și urmărire desfășurate de Securitate (făcând posibilă încălcarea

dreptului acestora la viață privată și a celui la liberă circulație). Această condiție este nu numai atinsă în speță, ci, mai mult, chiar depășită, câtă vreme încălcarea drepturilor menționate este efectivă și nu doar potențială.

În cauză s-a administrat proba cu înscrisuri.

Analizând materialul probator administrat, prevederile legale incidente și susținerile părților, Curtea reține următoarele:

În ceea ce privește temeiul verificării efectuate de reclamant în ceea ce îl privește pe pârâtul Vasile Voiculescu Iulian, sub aspectul posibilei calități de lucrător sau de colaborator al Securității, Curtea constă că cererea nr. P 7031/10/25.05.2010 a fost adresată C.N.S.A.S. de către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor, ținând cont de faptul că pârâtul este deținător al Titlului de Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989.

În fapt, din examinarea Notei de Constatare nr. DI/1/638 din 13.03.2014 și a înscrisurilor atașate, Curtea constată că pârâtul este titularul dosarului fond rețea nr. R 231538 (cotă C.N.S.A.S.). din documente rezultând că acesta a fost recrutat în anul 1978, pe când era student la Facultatea de învățământ Pedagogic Galați, pentru supravegherea informativă a unor colegi semnalati cu diverse manifestări ostile.

De asemenea, se constată că la data de 06.08.1978 pârâtul a semnat un Angajament, iar numele conspirativ atribuit a fost „VICTOR”.

Se observă că pârâtul este și titularul dosarului fond rețea nr. 213019 (cotă C.N.S.A.S.), dosar ce descrie cea de-a doua perioadă de colaborare cu Securitatea a acestuia, din documente rezultând faptul că fiind profesor în municipiul Târgoviște, pârâtul a fost recrutat din nou în anul 1980, pentru depistarea tinerilor de pe raza orașului cu preocupări de trecere frauduloasă a frontierei sau de rămânere ilegală în străinătate (pe linia problemei „EVAZIUNE”).

Se mai constată că în anul 1981 pârâtul s-a transferat la școala generală din com. Brănești, fiind preluat în legătură de ofițerul care răspundea de această comună și folosit pentru acoperirea informativă în cadrul unității de învățământ și a formației corale „Cântarea Brănișteană”, în care activa, formație ce a efectuat mai multe turnee peste graniță. Din 1985, titularul s-a angajat în cadrul Policlinicii Balneare Pucioasa, fiind folosit și în Problema „SĂNĂTATE”, apoi în Problema „F.A.” („FĂRĂ ANTECEDENTE”), observându-se că în acest ultim dosar, există un nou Angajament semnat de către titular, prin care acesta a preluat numele conspirativ „VICTOR”.

Curtea constată că potrivit Notei din data de 01.07.1982 identificată în dosarul fond rețea nr. R 213019 (cotă C.N.S.A.S.), pârâtul a relatat organelor de Securitate următoarele: „*într-o discuție pe care am avut-o în urmă cu circa o lună și jumătate cu un membru ai formației corale <Cântarea Brănișteană> - este vorba de o persoană venită recent de la corul din Pucioasa, în vârstă de cea. 40 de ani, posesor al unui autoturism Dacia 1300 -am aflat că acesta a audiat emisiunile religioase transmise în zilele de Paști la postul de radio <Europa Liberă> (n.n. - subl. ofițer). Acesta era impresionat de calitatea acestor emisiuni. Am mai înțeles că are ca pasiune muzica. Urmează să reiau discuțiile cu acesta, pentru clarificarea acestor date și stabilirea poziției lui prezente, după începerea repetițiilor, când voi avea contact cu el.*”

Curtea constată că potrivit Notei ofițerului pe marginea documentului citat anterior, persoana denunțată a fost identificată: „*Persoana semnalată se identifică M. G.,*

maistru la <Bucegi> PUCIOASA, membru P.C.R. După verificarea primei semnalări, vom prezenta propuneri."

Potrivit Notei din 26.01.1984, furnizată de către pârât Securității sub numele conspirativ „VICTOR", identificată în dosarul fond informativ nr. I 325538 (cotă C.N.S.A.S.), al cărui titular a fost urmărit de către Securitate pentru „manifestări deosebit de dușmănoase la adresa conducerii de partid și de stat și pentru întreținerea de legături neoficiale cu cetățeni străini, pârâtul a semnalat Securității următoarele aspecte: „în urmă cu o săptămână, cu ocazia spectacolului omagial prilejuit de sărbătorirea Unirii Principatelor, la care a participat și corul din Brănești, la Târgoviște, am fost de față când numitul NJ a spus, printre alte glume, și un banc pe temă politică. Prin acest banc respectiv a ironizat unele persoane din conducerea de partid și de stat. Printre alții a fost de față și C. S., care nu s-a angrenat în discuții (n.n. - subl. ofițer). Am remarcat și cu alte ocazii că numitul C. S. evită comentariile politice."

În drept, se reține că sunt incidente prevederile art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008, cu modificările și completările ulterioare care definesc noțiunea de „colaborator al Securității" ca fiind „persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Persoana care a furnizat informații cuprinse în declarații, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată și condamnată, nu este considerată colaborator al Securității, potrivit prezentei definiții, iar actele și documentele care consemnau aceste informații sunt considerate parte a propriului dosar. Persoanele care, la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani, nu sunt avute în vedere de prezenta definiție, în măsura în care se coroborează cu alte probe. Colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor;"

Curtea constată că, în ceea ce privește cerința legală în sensul ca informațiile furnizate să denunțe activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, aceasta este îndeplinită, întrucât ascultarea emisiunilor postului de radio Europa Liberă, post de radio interzis în perioada comunistă, constituia o activitate potrivnică regimului totalitar, în condițiile în care acesta critica în mod constant abuzurile exercitate de dictatura comunistă, fiind principala sursă obiectivă de informații pentru populație.

De asemenea, este de notorietate faptul că ironizarea puterii politice prin bancurile care circulau în acea perioadă era interzisă în timpul regimului comunist, proliferarea de bancuri cu conținut politic reprezentând un motiv suficient pentru deschiderea unor dosare de urmărire informativă

Astfel conduitele despre care pârâtul relatează în notele informative fac parte din sfera manifestărilor potrivnice regimului întrucât erau atitudini neagreate de regim, îngrădite de acesta și, în schimb, permise într-o ordine democratică.

Referitor la cea de-a doua cerință legală, în sensul ca informațiile furnizate să fi vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, Curtea constată că este

îndeplinită, întrucât furnizarea acestor informații s-a făcut de către pârât în mod conștient, având reprezentarea faptului că astfel de relatări pot avea consecințe cu privire la persoanele respective, în sensul că le pot expune pe acestea unor măsuri de urmărire și verificare.

Nu se poate reține apărarea pârâtului potrivit căreia activitatea de furnizare de informații către organele de Securitate nu au atras nicio repercusiune asupra persoanelor vizate, întrucât, în primul rând, se impune observația că, din interpretarea prevederilor art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008, cu modificările și completările ulterioare, rezultă că cerința legală pe care trebuie să o îndeplinească informațiile furnizate organelor de Securitate pentru a se reține calitatea de „colaborator” este aceea ca denunțarea să **vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului** și nu **să îngrădească efectiv aceste drepturi**. Așadar, pentru a se reține calitatea unei persoane de „colaborator al Securității” este suficient ca informațiile furnizate să urmărească, să aibă potențialul, să fie apte să îngrădească drepturi și libertăți fundamentale, nefiind necesar ca acestea să se dovedească împrejurarea că aceste drepturi sau fost încălcate sau îngrădite în concret. Or, la aprecierea îndeplinirii acestei cerințe trebuie avută în vedere atitudinea subiectivă a persoanei care furnizează informațiile, în sensul de a se stabili dacă aceasta conștientiza faptul că informațiile respective pot atrage consecințe în ceea ce privește persona vizată, consecințele constând în măsuri de urmărire și verificare care presupun îngrădirea sau chiar încălcarea unor drepturi fundamentale. Așadar, chiar dacă pârâtul nu a urmărit ca informațiile furnizate Securității să îngrădească drepturile persoanelor, acesta a realizat totuși posibilitatea producerii acestui rezultat și a acceptat-o.

În cauza dedusă judecății, Curtea constată că informațiile furnizate de pârât Securității au, fără putință de tăgadă, acest potențial, în sensul că, în raport de conținutul lor, sunt de natură să expună persoanele la care se referă unor consecințe constând în urmărirea și verificarea de către organele Securității.

Mai mult decât atât, nu numai că informațiile furnizate de pârât sunt de natură să îngrădească drepturi și libertăți fundamentale dar, în concret, în cazul Notei informative din 01.07.1982, persoana în cauză a făcut obiectul verificărilor, așa cum rezultă din Nota ofițerului pe marginea documentului, potrivit căreia „*Persoana semnalată se identifică M. G., maestru la <Bucegi> PUCIOASA, membru P.C.R. După verificarea primei semnalări, vom prezenta propuneri.*”

În concluzie, Curtea constată că informațiile furnizate de pârât au vizat îngrădirea dreptului la viață privată, prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice.

În ceea ce privește apărarea pârâtului privind faptul că a fost obligat la semnarea Angajamentului și la acceptarea colaborării, Curtea constată că aspectele invocate nu reprezintă un motiv de exceptare a aplicării dispozițiilor art. 2 lit. b).

Singura excepție instituită de legiuitor este cu privire la persoana care a furnizat informații cuprinse în declarații, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată și condamnată, acesta nefiind considerată colaborator al Securității.

Or, pârâtul nu se încadrează în această ipoteză, în materialul probator administrat neexistând nici un înscris care să probeze că furnizarea de informații s-a produs în cursul vreunei anchete.

În ceea ce privește apărarea pârâtului întemeiată pe notorietatea informațiilor, aceasta nu poate fi primită, întrucât legiuitorul nu distinge în funcție de acest criteriu iar pe de altă parte furnizarea informațiilor de către pârât nu a rămas fără efect, ceea ce conduce la concluzia că acestea nu au fost lipsite de importanță pentru organele de Securitate.

Referitor la afirmația pârâtului potrivit căreia niciodată nu și-a pus locuința la dispoziția agenților de miliție sau altor organisme pentru a asigura filajul sau urmărirea unei persoane, aceasta este lipsită de relevanță, întrucât acțiunea formulată de reclamant nu s-a întemeiat pe ipoteza reglementată de teza a IV a din art. 2 lit. b, privind punerea la dispoziția Securității, în mod voluntar, a unui spațiu deținut.

Din aceste considerente, constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008, cu modificările și completările ulterioare, Curtea va admite acțiunea și va constata calitatea de colaborator al Securității, în ceea ce îl privește pe pârâtul VASILE VOICULESCU IULIAN.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE :**

Admite acțiunea promovată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, cu sediul în București, str. Matei Basarab nr. 55-57, sector 3, în contradictoriu cu pârâtul VASILE VOICULESCU IULIAN, cu domiciliul în com. Brănești, str. jud. Dâmbovița.

Constată calitatea de colaborator al Securității, în ceea ce îl privește pe pârâtul VASILE VOICULESCU IULIAN.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Cererea de recurs se depune la Curtea de Apel București.

Pronunțată în ședință publică azi, 11 martie 2015.

Președinte,
Corina Podaru

Grefier,
Mihaela Bălă

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA

Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat

în dosarul acestei instanțe Nr. 6481/2/2014

Red/Tehnored
se legalizează de noi
Jud. CP

de-ur-1816/290T2018 ds. 6481/2/2014
iecf - sentit fax.